

Nr 352.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ersättning till korpralen A. K. Wibergs änka och minderåriga barn; given Stockholms slott den 19 mars 1920.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över sjöförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att till korpralen August Konrad Wibergs änka Wilhelmina Katarina Wiberg, född Hansson, och makarnas två minderåriga barn må — utan hinder därav att korpralen Wiberg avlidit efter utgången av den i § 4 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, angivna tid av två år från det den sjukdom, vari han avlidit, blev känd — från beväringssmanskaps invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill de enligt grunderna för nämnda förordning kunna anses berättigade.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

Bernh. Eriksson.

Utdrag av protokollet över sjöförsvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena friherre PALMSTIERNA,
 Statsråden: UNDÉN,
 THORSSON,
 OLSSON,
 SANDLER,
 NOTHIN,
 NILSSON,
 ERIKSSON,
 SVENSSON,
 HANSSON.

Departementschefen, statsrådet Eriksson yttrade härefter:

Angående
 ersättning till
 korpralen
 A. K. Wibergs
 änka och
 minderåriga
 barn.

»Uti § 1 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, stadgas, att, därest under militärtjänstgöring i fred olycksfall inträffar, så att tjänstgörande värnpliktig, volontär vid hären eller någon, som tillhör flottans eller kustartilleriets stammanskap, varder skadad, staten skall utgiva ersättning jämlikt vissa i förordningen stadgade grunder. Dylik ersättning utgives jämväl, om sjukdom med därav följande skada yppas under eller efter slutad militärtjänstgöring och tjänstgöringen skäligen kan antagas hava till sjukdomen bidragit.

Om skadan medfört döden inom två år från olycksfallet eller från det sjukdomen blev känd, utgiver staten, enligt § 4 mom. 3 a) och b) i nämnda förordning, dels begravningshjälp med 75 kronor, dels ock till

änka, när äktenskapet slutits före den tidpunkt, då skadan uppkom, en årlig livränta av 180 kronor från dödsfallet, så länge hon lever ogift, och till minderårigt barn, som fötts före sagda tidpunkt eller födes därefter i ett förut slutet äktenskap, en årlig livränta av 90 kronor från dödsfallet, till dess det uppnått femton års ålder, dock att, där livräntor till efterlevande skulle sammanlagt överstiga 450 kronor, de skola, i förhållande till vad på en var livräntetagare belöper, till detta belopp nedsättas, så länge anledningen till dylik nedsättning fortfar.

I överensstämmelse med riksdagens därom fattade beslut hava genom kungl. kungörelse den 20 augusti 1919 bestämmelser utfärdats angående viss förhöjning för år 1919 av ersättning, som utgår jämlikt förenämnda förordning den 18 juni 1909.

Ifrågavarande ersättning utgår från den i § 46 mom. 1 värnpliktslagen omförmälda invalid- och pensionsfond.

Uti en till Kungl. Maj:t ställd, den 14 februari 1920 dagtecknad skrift har Wilhelmina Katarina Wiberg, född Hansson, änka efter korpralen vid 1:a eldarkompaniet nr 36 August Konrad Wiberg — med förmålan att korpralen Wiberg avlidit under oktober 1919 i sjukdom (lungtuberkulos), som han ådragit sig under sin militärtjänstgöring — anhållit att utbekomma livränta för sig och sina två minderåriga barn.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att korpralen Wiberg avlidit den 20 oktober 1919, efterlämnande änkan, född den 21 september 1889, och två barn, födda år 1914, resp. år 1915; samt att änkan Wiberg är medellös och med eget arbete måste försörja sig och sina barn.

Vidare inhämtas, att korpralen Wiberg i maj 1916 befunnits lida av lungtuberkulos ävensom att riks försäkringsanstalten i skrivelse till stationsbefälhavaren vid flottans station i Karlskrona den 4 maj 1918 meddelat, att riks försäkringsanstalten funnit Wiberg hava ådragit sig ifrågavarande sjukdom under sådana förhållanden, att ersättning jämlikt bestämmelserna i förberörda förordning den 18 juni 1909 kunde tillerkännas honom.

Marinförvaltningen har i utlåtande den 8 innevarande mars anfört följande.

Korpralen Wiberg, vilken sedan början av maj månad 1916 varit behäftad med lungtuberkulos, hade i nämnda sjukdom avlidit den 20 oktober 1919. Enligt skrivelse från riks försäkringsanstalten hade korpralen Wiberg ådragit sig sjukdomen under sådana förhållanden, att ersättning med stöd av bestämmelserna i förenämnda förordning den

18 juni 1909 kunnat tillerkännas honora. På grund av bestämmelsen i § 4 av nämnda förordning kunde änkan Wiberg — enär korpralen Wiberg avlidit mer än två år efter det sjukdomen yppats — icke för sig och sina minderåriga barn erhålla den ersättning, vartill hon eljest varit berättigad enligt samma förordning. Av handlingarna i ärendet inhämtades, att sökanden vore medellös. Av vad sålunda förekommit syntes det marinförvaltningen, att åt änkan Wiberg och hennes barn borde beredas understöd, motsvarande vad som skulle hava tillkommit dem enligt ovan omförmälda förordning.

På grund härav har marinförvaltningen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte i proposition till innevarande års riksdag föreslå riksdagen medgiva, att till korpralen Wibergs änka och makarnas två minderåriga barn finge — utan hinder därav att korpralen Wiberg avlidit efter utgången av i § 4 av omförmälda förordning angivna tid av två år från det den sjukdom, vari han avlidit, blivit känd — från beväringssmanskaps in-
valid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill de enligt grunderna för nämnda förordning kunde anses berättigade.

Uti avgivet utlåtande i ärendet den 12 mars 1920 har *statskontoret* tillstyrkt marinförvaltningens förevarande hemställan.

Departements-
chefens
yttrande.

Vad i ärendet sålunda förekommit synes mig innefatta goda skäl för att något understöd beredes sökanden och hennes barn. Därvid synes lämpligast, att, såsom marinförvaltningen föreslagit, medgivande utverkas för sökanden och hennes barn att utbekomma ersättning enligt förenämnda förordning den 18 juni 1909. Om ock någon rätt till ersättning jämlikt berörda förordning icke tillkommer sökanden och hennes barn, synes likväl staten av billighetsskäl icke böra undandraga sig att till dem utgiva dylik ersättning och detta så mycket mindre som, enligt vad jag inhämtat, vid den förestående revisionen av ifrågavarande förordning sannolikt kommer att föreslås borttagande av den i § 4 av förordningen nu stadgade tidsbegränsningen.

Jag får alltså hemställa, det tacktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att till korpralen August Konrad Wibergs änka Wilhelmina Katarina Wiberg, född Hansson, och makarnas två minderåriga barn må — utan hinder därav att korpralen Wiberg avlidit efter utgången av den i § 4 av förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, angivna tid av två år från det den sjukdom, vari han avlidit, blev känd — från beväringss-

manskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill de enligt grunderna för nämnda förordning kunna anses berättigade.»

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Eric Baad-Heimer.
